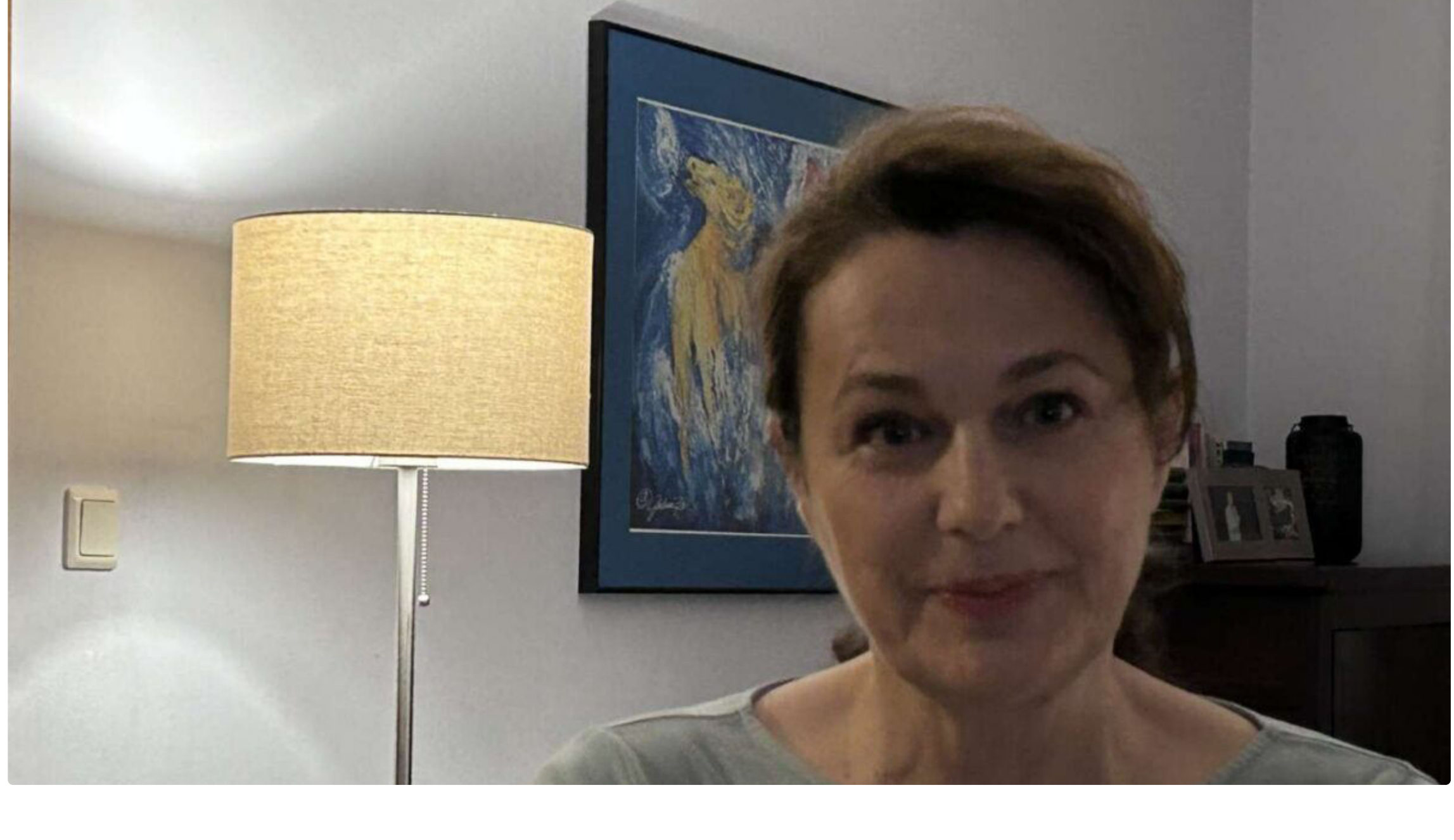

VIJESTI I SAVJETI

Mirjana Bijelić, predsjednica udruge
LUČ: „Ni jedno dijete ne bi trebalo biti
samo dok prolazi kroz smrt voljene
osobe“

Ivana Kalogjera, 27. November 2024.

Maja je taman krenula u prvi razred kada je od raka dojke umrla njezina mama s kojom je bila jako povezana. O smrti majke nitko s djevojčicom nije razgovarao, ni u obitelji, ni u školi. Maja je u svojoj tuzi ostala potpuno sama.

Pretpostavlja se da u Hrvatskoj godišnje oko 45.000 djece (njih oko pet posto) doživi gubitak bliskog člana obitelji. S obzirom na to da je u našoj kulturi smrt često tabu tema o kojoj se ne govori otvoreno, osobito s djecom, mnoga od njih poput Maje ostaju bez podrške.

Uvidjela je to i Mirjana Bijelić kada se 2012. nakon iznenadne suprugove bolesti i smrti iz Amerike vratila u Hrvatsku.

„Nitko ne bi trebao biti sam dok prolazi kroz smrt voljene osobe. U Denveru, gdje smo živjeli, u vrijeme kada se moj suprug razbolio postoji Judi's house za podršku djeci i obiteljima. Ta je podrška nakon njegove smrti neopisivo puno značila i meni i mom tada trogodišnjem sinu. Kad smo se vratili u Hrvatsku iznenadila sam se da kod nas nema takvih programa i projekata“, kaže Mirjana koja je uz veliku podršku uglednih psihologinja, pokojne Jasenke Pregrad i Lidije Arambašić, autorice knjige „Gubitak, tugovanje, podrška“, osnovala **Udruhu za promicanje zdravog života i poboljšanje kvalitete življenja LUČ** koja se prioritarno bavi pružanjem psihosocijalne podrške u tugovanju.

Tugovanje je vrlo osobno iskustvo koje uvelike ovisi o okolnostima gubitka, bliskosti s preminulom osobom, kao i o osobinama onoga tko je doživio smrt bliske osobe. Važno je razumjeti i prihvatiti da je za svaku osobu tugovanje posebno i jedinstveno iskustvo.

„Tugovanje je vrlo osobno iskustvo koje uvelike ovisi o okolnostima gubitka, bliskosti s preminulom osobom, kao i o osobinama onoga tko je doživio smrt bliske osobe. Važno je razumjeti i prihvatiti da je za svaku osobu tugovanje posebno i jedinstveno iskustvo“, kazuje Bijelić, voditeljica projekta PUT, prvog ciljanog sveobuhvatnog programa psihosocijalne podrške koji istovremeno osnažuje tri ciljne skupine: djecu i mlade koji su doživjeli gubitak bliske osobe, njihove roditelje i skrbnike koji se uz brojne obveze i sami nose s gubitkom i tugovanjem, te stručnjake koji se kroz sustave obrazovanja i socijalne skrbi susreću s ovim problemom, educirajući ih i senzibilizirajući da prepoznaju i adekvatno odgovore na potrebe onih koji su doživjeli prerani gubitak.

„Do sada su se obitelji oslanjale gotovo potpuno na neformalnu potporu rodbine i prijatelja, a znamo iz istraživanja da gubitak bliske osobe u djetinjstvu i adolescenciji nosi značajne rizike, neposredno nakon događaja, ali i kroz cijelo odrastanje te da značajno pogađa preostalog roditelja. Naš projekt otvara put održivom nacionalnom modelu, koristeći međunarodna i domaća znanja, a stvorio je značajne kapacitete u četiri lokalne zajednice kontinentalne Hrvatske: Karlovcu, Slavonskom Brodu, Sisku i Zagrebu“, kazuje Bijelić.

Naime, u navedenim je gradovima, uz financijsku podršku EU, Udruga LUČ, u suradnji s Udrugom roditelja Korak po Korak (koja je bila nositelj projekta) i Udruženjem Djeca prva, od travnja 2020. do travnja 2022. provela projekt u kojem je sudjelovalo 32 djece osnovnoškolske dobi, šest srednjoškolaca, 27 roditelja i 16 stručnjaka mentalnog zdravlja (psihologa, socijalnih radnika, socijalnih pedagoga).

Prije početka provedbe dvogodišnjeg EU projekta ideja je pilotirana u jednoj zagrebačkoj osnovnoj školi gdje su stvorene prve grupe podrške tugujućima.

U većini hrvatskih škola, nažalost, još uvijek nema okruženja koje pruža odgovarajuću podršku djeci u suočavanju sa smrću, gubitkom i tugovanjem. Jedan od glavnih razloga je nedovoljna educiranost učitelja i stručnih suradnika za takve teme, ali i opći stav prema tugovanju.

„Ne bih rekla da je problem u tome što stručnjaci ne prepoznaju važnost ove problematike. Prije bih rekla da je tugovanje i dalje tabu u općoj populaciji. Tugovanje je nekada bilo obiteljska priča, kao i bolest. No, danas kada je proširenu obitelj koja je pružala podršku zamijenila nuklearna obitelj koju čine roditelji djeca, te prirodne podrške više nema i zato je važno osigurati vanjske oblike podrške kako bi ljudi znali da je tugovanje prirodan, ali težak i bolan proces i da je sve kroz što prolaze posve normalno i očekivano“, kazuje Mirjana Bijelić koja je i sama po struci socijalna radnica s jako puno iskustva u radu s osobama koje su prošle razne traume.

Tugovanje je nekada bilo obiteljska priča, kao i bolest. No, danas kada je proširenu obitelj koja je pružala podršku zamijenila nuklearna obitelj koju čine roditelji djeca, te prirodne podrške više nema i zato je važno osigurati vanjske oblike podrške kako bi ljudi znali da je tugovanje prirodan, ali težak i bolan proces i da je sve kroz što prolaze posve normalno i očekivano.

Po završetku Studija socijalnog rada pri Pravnom Fakultetu Zagrebačkog Sveučilišta otišla je u Ameriku te na Sveučilištu Minnesota gdje je završila magisterij socijalnog rada s fokusom na obitelji i djecu. Godine 2009. dobila je licencu države Kolorado za klinički socijalni rad. Vodila je psihosocijalne programe grupnog i individualnog savjetovanja u školama za djecu imigrante i njihove roditelje u Centru za žrtve mučenja, Minneapolis i Jewish Family Services of Colorado. Pripremala je i provodila brojne edukacije i konzultacije na teme gubitka, traume, tugovanja, prilagodbe i roditeljstva. Nakon povratka u Hrvatsku zaposlila se kao konzultant u programskom odjelu UNICEF-ovog ureda za Hrvatsku te osnovala tim s kojim je krenula na PUT.

Uz Mirjanu Bijelić čine ga klinička psihologinja Ivana Čosić Pregrad, Dragana Miletić, socijalna radnica, i psihologinja Neda Vac Burić.

„Zajedno s timom pripremila sam plan grupa za roditelje i djecu te napisala 'Preporuke školama kada se dogodi smrt u obitelji'. Provodimo i radionice te individualno i grupno savjetovanje vezano za tugovanje i roditeljstvo“, kazuje Bijelić te ističe kako su osim u Americi ovakvi programi razvijeni u gotovo svim zapadnoeuropskim zemljama, od Danske, u kojoj postoji poznati Centar za tugovanje, do Velike Britanije u kojoj je nakon smrti princeze Diane programe tugovanja poticala upravo kraljevska obitelj.

„Smrt je nešto što je u odraslima teško razumjeti pa mnogi roditelji smatraju da će razgovor o smrti traumatizirati djecu, zbog čega im izbjegavaju pružiti jasnu i iskrenu perspektivu. S druge strane sam je obrazovni sustav orijentiran na akademske rezultate pa je emocionalni i psihološki razvoj djece često u drugom planu. Ovaj pristup ne ostavlja dovoljno prostora za rad na temama poput smrti, gubitka i tugovanja, koje zahtijevaju vrijeme i osjetljivost“, ističe Bijelić.

Upravo iz tog razloga LUČ veliku pažnju posvećuje i boljem razumijevanju uobičajenih mitova o tugovanju djece i odraslih kao što su mitovi da djeca tuguju samo kratko vrijeme, da su mala djeca premala da bi tugovala, da odrasli kad prikrivaju svoju tugu štite djecu, da su djeca koja plaču slaba i dugoročno štete sama sebi i sl.

„Jedan od najčešćih mitova je da vrijeme liječi rane, pogotovo djeci pa mnoge odrasle osobe misle i komuniciraju djetetu da će s vremenom sve biti bolje. Istina je da vrijeme ima važnu ulogu i može biti od pomoći ali samo onda kada dijete i odrasla osoba dobivaju i osjećaju podršku u svom tugovanju. Tugovanje nije samo 'biti tužan', nego i uložiti napor i proaktivno se nositi s različitim mukama i izazovima koji slijede“, zaključuje Bijelić.

*** Tekst je objavljen uz novčanu potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa poticanja novinarske izvrsnosti.**

TAGS

#DJECA TUGOVANJE

#MIRJANA BIJELIC

#TABU

#UDRUGA LUC

Previous

Next

Što kad strah od karcinoma preuzme kormilo života

Kako se riješiti osjećaja krivnje nakon bolesti

Ivana Kalogjera

Nakon što je oboljela od raka dojke, a potom usred liječenja ostala i bez posla, novinarka Ivana Kalogjera osnovala je portal Nismo same te istoimenu udrugu. Udruga je u javnosti najpoznatija po projektu „Nisi sama – ideš s nama!“, novoj socijalnoj usluzi taksi prijevoza na kemoterapiju žena oboljelih od raka koje se liječe u zagrebačkim bolnicama.

RELATED POSTS

Žena hrabrost – Goranka
Perc u 30 dana prehodala je
900 kilometara za sve žene
oboljele od raka

Nismo same, 1. Oktobor 2018.

27. svibnja – Dan plavog
irisa

Nismo same, 26. May 2017.

Rano liječenje raka dojke

Nismo same, 4. November 2018.

NOVE OBJAVE

Što kad strah od karcinoma preuzme kormilo života

30. November 2024.

Mirjana Bijelić, predsjednica udruge LUČ:

„Ni jedno dijete ne bi trebalo biti samo dok prolazi kroz smrt voljene osobe“

27. November 2024.

Kako se riješiti osjećaja krivnje nakon bolesti

26. November 2024.

Broj računa (IBAN): HR7224020061100822438

SWIFT: ESBCHR22

Izrada i održavanje web stranice:

PREUZIMANJE SADRŽAJA

Svi sadržaji na Nismo same su autorski. Molimo sve zainteresirane za preuzimanje originalnog sadržaja da nas kontaktiraju na info@nismosame.com.

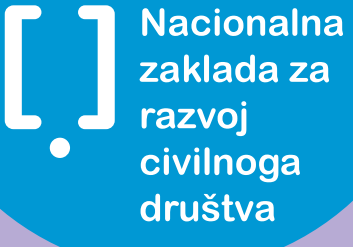
Ime i logotip NISMO SAME zaštićeni su i temeljem rješenja Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo Republike Hrvatske, od 11. 10. 2022., upisani su u registar žigova Zavoda pod brojevima: Z20220406, Z20220407, Z20220408A.

Ime i logotip NISMO SAME zaštićeni su i temeljem rješenja Instituta za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine, od 11. 3. 2024., upisani su u registar žigova Instituta pod brojevima: BAZ2324867, BAZ2324868, BAZ2324869.

Ime i logotip usluge NISI SAMA – IDEŠ S NAMA! zaštićeni su i temeljem rješenja Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo Republike Hrvatske, od 11. 10. 2022., upisani su u registar žigova Zavoda pod brojevima Z20220409, Z20220410.

Protiv svake fizičke i pravne osobe koja bez odobrenja koristi ime i znak NISMO SAME te NISI SAMA – IDEŠ S NAMA! poduzet ćemo odgovarajuće pravne radnje.

Financijski
podržava

Udruga žena oboljelih i liječenih od raka NISMO SAME je korisnica institucionalne podrške Nacionalne zaklade za razvoj civilnoga društva za stabilizaciju i/ili razvoj udruge.

Portal je upisan u Upisnik pružatelja medijskih usluga, elektroničkih publikacija i neprofitnih proizvođača audiovizualnog i radijskog programa koji vodi Vijeće za elektroničke medije.

Broj upisa: 21/19

ISPRINTAJ ČLANAK

